DNEVI POEZIJE
IN VINA

© Beletrina, 2020. Vse pravice pridržane.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja Beletrine je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Prva ustanoviteljica Študentske založbe, predhodnice zavoda Beletrina, je Študentska organizacija Univerze v Ljubljani.

Vse informacije o knjigah Beletrine dobite na spletnem naslovu:
www.beletrina.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

Adisa Bašić K NAM TURISTI NE ZAHAJAJO

Prevod
Stanka Hrastelj

Izvršna urednica
Živa Borak

Lektura
Borut Omerzel

Prelom
Jana Kuharič

Tehnični urednik
Marko Hercog

Izdajatelj
Beletrina
Kersnikova 4, 1000 Ljubljana
www.beletrina.si

Za založbo
Mitja Čander

Naklada: 400 izvodov

Ljubljana 2020

Adisa Bašić

K NAM TURISTI NE ZAHAJAJO

v slovenski jezik prevedla Stanka Hrastelj

Komemoracija

tvoje rebro je
oba puta zaraslo
jednom je puklo od
stražareve čelične kugle
drugi put od ljubavnog stiska
mojih nogu

ljubim ti zaraslu sljepočnicu –
živo meso ispod zarasle kože
ližem brazdu kojom je
niz tvoja leđa klizila krv,
ližem tvoju krv

jedna lomljena noga je
ostala kraća
ova noga koju noćas
snažno stišćem svojim
putenim butinama

ova vrela glava u mojim rukama
obrtala se nekad

Komemoracija

tvoja rebra so se
obakrat zacelila
enkrat so počila zaradi
stražarjeve jeklene krogle
drugič od ljubezenskega objema
mojih nog

poljubljam zaceljeno sence –
živo meso pod zaceljeno kožo
ližem brazdo po kateri je
po hrbtu polzela kri
ližem tvojo kri

ena zlomljena noga je
ostala krajša
ta noga ki jo nocoj
močno stiskam s svojimi
poltenimi stegni

ta goreča glava v mojih dlaneh
se je nekoč obračala

Commemoration

your rib
healed twice
at one time it cracked by
the guard's steel ball
at another by the loving squeeze
of my legs

I kiss your healed temple -
the living flesh under your healed skin
I lick the scar out of which
blood oozed down your back,
I'm licking your blood

one broken leg of yours
remained shorter
this leg which I squeeze
so hard tonight
with my sensual thighs

this flaming head in my hands
once rotated

u ritmu stražareve
neumorne pesnice

kako je dobro što si živ!
kako je ukusno tvoje živo meso!

na travi ni na betonu noćas nema nikog
ležali ste na betonskom igralištu škole

noćas ovdje nema nikog
samo ti i ja
nema cvijeća
nema sjećanja
u mikrofon
okrugao kao čelična kugla
koja lomi rebra

samo ja koja ljubim
zaraslu kožu na zaraslom lomu
i ti čije sjeme
ovu pustu zemlju oplođava

v ritmu stražarjeve
neutrudne pesti

kako dobro je da si živ!
kako okusno je tvoje živo meso!

na travi in na betonu nocoj nikogar ni
ležali ste na betonskem šolskem igrišču

nocoj tu ni nikogar
le ti in jaz
ni rož
ni spominjanja
v mikrofon
okrogel kot jeklena krogla
ki lomi rebra

le jaz ki poljubljam
zaceljeno kožo na zaceljenem zlomu
in ti čigar seme
to pusto zemljo oplaja

in the rhythm of the guards'
tireless fists

how good that you are alive!
how tasty your living flesh!

there is no one on the grass or the concrete tonight
you were lying on the concrete playground of the school

there's no one here tonight
only you and me
no flowers
no recollections
in the microphone
round like the steel ball
which breaks ribs

there is only me who kisses
the healed skin over the healed fracture
and you whose seed
fertilizes this waste land

Alipašino

Mi smo djeca iz naselja
koja se nikad neće naći
na razglednicama.

U naš kraj turisti ne zalaze.
Mi ne dobivamo predsjedničke izbore u drugom krugu.
I nijedan jezik ne govorimo bolje nego maternji.
Ne znamo da imamo braću blizance
u svim gradovima svijeta.

U naš kraj turisti ne zalaze.

Ovdje ništa nije znamenito:
osnovna škola,
samoposluga, i jedan stari orah odavno posječen.

U naš kraj turisti ne zalaze.

Alipašino

Mi smo otroci iz naselja,
ki se ne bo nikdar znašlo
na razglednicah.

K nam turisti ne zahajajo.
Pri nas predsednika ne izvolimo v drugem krogu.
In nobenega jezika ne govorimo bolje od maternega.
Ne vemo, da imamo brate dvojčke
v vseh mestih sveta.

K nam turisti ne zahajajo.

Tu ni nobenih znamenitosti:
osnovna šola,
samopostrežna in star oreh, zdavnaj posekan.

K nam turisti ne zahajajo.

Alipashino

We are children from a neighbourhood
which will never be found
on postcards.

Tourists do not come to our region.
We do not win the presidential elections in the second round.
And we do not speak any language better than our mother tongue.
We do not know we have twin brothers
in the cities all over the world.

Tourists do not come to our region.

Nothing is renowned here:
the primary school,
the supermarket, and the old walnut tree cut down a long ago.

Tourists do not come to our region.

I nemamo im pokazati ništa.
Osim sebe.

Nimamo jim kaj pokazati.
Le sebe.

And we have nothing to show them.
but ourselves.

Sunčanje

Erni

Naši kostimi tog ljeta
možda nisu bili in
ali mi to nismo mogle znati.
Sunce je peklo
i posljednje kapi kreme
za sunčanje
cijedile smo na svoja
bijela lica.
Na svoje omršavjele
mliječne noge.

Peklo je; i kad pažljivo slušaš
skoro se moglo čuti
praćakanje djece
u plićaku.

Samo nismo smjele
naglo ustati.

Sončenje

Erni

Tisto poletje najine kopalke
mogoče niso bile in,
a tega nisva mogli vedeti.
Sonce je žgalo
in zadnje kaplje kreme
za sončenje
sva scejali na
bela obraza.
Na shujšane
mlečne noge.

Žgalo je; in če si pozorno poslušal,
si skoraj lahko slišal
čofotanje otrok
v zalivčku.

Le vstati nisva
smeli naglo.

Sunbathing

For Erna

Maybe our costumes
of that summer were not in
but we could not know that.
The sun blazed down
and we squeezed out
the last drops of sunscreen
lotion
on our
white faces.
On our skinny
milky white legs.

It blazed down; and when you listen carefully
you could almost hear
the clamour of children
in shallow waters.

But we were not allowed
to get up abruptly.

Uspraviti se.
Pomoliti glavu.

Naša tajna plaža
na vrhu nebodera
ubola bi u oko
snajperistu.

Životu i suncu smo se
radovale mirne. Oprezne.
Mazne. I vodoravne.

Se zravnati.
Dvigniti glavo.

Najina skrivna plaža
na vrhu nebotičnika
bi padla v oko
snajperistu.

Življenja in sonca sva se
veselili mirni. Previdni.
Pohlevni. In vodoravni.

To stand upright.
Show our head.

Our secret beach
at the top of a skyscraper
would be eye-gouging
to a sniper.

We rejoiced in life and the sun
serenely. Carefully.
Smoothly. And horizontally.

Heroina

Nema ga i nema i nema.
Stvari u ormaru izgubile su njegov miris.
Djeca samo misle da ga pamte.

Davno je legao
i dugo ti mu je ležati...

Pod nekom travom nenačetom.
Pod nekim lišćem taloženim.

Nema ga i nema i nema.
A ti bdiješ nad suhom uspomenom.
Njegov lik: presovan cvijet.

Silno hvalimo tvoje dostojanstvo.
Ti si ljubav kakvu sanjamo.
Ti si odanost kakvoj se nadamo.
Ti si slika koja tako dobro ide u naš ram.

A njega nema.
I nema.

Heroina

Ni ga in ga ni in ni.
Stvari v omari so izgubile njegov vonj.
Otroci si le domišljajo, da se ga spomnijo.

Zdavnaj je legel
in dolgo bo tu ležal …

Pod neko travo nenačeto.
Pod nekim listjem naplastenim.

Ni ga in ga ni in ni.
A ti bediš nad praznim spominom.
Njegov obraz: posušen cvet.

Poveličujemo tvoje dostojanstvo.
Ti si ljubezen, ki jo sanjamo.
Ti si vdanost, v katero upamo.
Ti si slika, ki tako dobro paše v naš okvir.

A njega ni.
Ga ni.

Heroine

He is gone and gone and gone.
Things in the wardrobe have lost his smell.
Children only think they remember him.

He lay down long ago
and long has he still to lie...

Under some intact grass.
Under some piled up leaves.

He is gone and gone and gone.
And you guard a dull memory.
His face: a pressed flower.

We greatly praise your dignity.
You are the love we dream of.
You are the loyalty we hope for.
You are the picture that fits perfectly in our frame.

And he is gone.
And gone.

I nema.

Niko ne čuje noć.
Do krvi grizeš šake.
U se stavljaš prste.
Glavom o uzglavlje tučeš.

U samotnoj postelji znaš:
ti ga se ne sjećaš.

In ni.

Nihče ne sliši noči.
Do krvi grizeš pesti.
Vase rineš prste.
Z glavo ob vzglavje tolčeš.

V samotni postelji veš:
ne spomniš se ga.

And gone.

No one hears the night.
You bite your hands until bleeding.
You finger yourself everywhere.
You hit your head against the headboard.

In your lonely bed, you know:
You do not remember him.

Čudesni krajolik

Nogu nipošto ne smičem s asfalta.

Naša mirisna trava za mehleme
niče iz žica za ruke, iz poveza za oči.

Čudovita pokrajina

Za nič na svetu se ne premaknem z asfalta.

Naša zdravilna zelišča
vznikajo iz žic za roke, iz povez za oči.

Wonderful Landscape

On no account do I take my foot off the asphalt.

Our fragrant balsam herbs
spring from hand wires and blindfolds.

Cenzura

Sa svih budućih porodičnih slika
nestaješ kao izbrisana
rukom neumoljivog cenzora.
Pomilovanja nema.

Koliko god se mi široko osmjehivali
sjena tvoje odsutnosti
od sada do vječnosti
svakoj slici
davaće glavni ton.

Cenzura

Z vseh prihodnjih družinskih slik
izginjaš, kot bi te izbrisala
cenzorjeva neizprosna roka.
Brez milosti.

Naj se še tako široko nasmihamo,
bo senca tvoje odsotnosti
od zdaj do večnosti
vsaki sliki
dajala glavni ton.

Censorship

You disappear as if erased
from all the future family pictures
by the hand of an unrelenting censor.
Without any mercy.

No matter how broadly we smile
the shadow of your absence
from now on to eternity
will be the main theme
of every picture.

Neprilična ljubav

Svoju ljubav ugušio si kao
maloljetna čedomorka koja
čuva obraz dok steže ruke
oko malog vrata.

Krišom je zakopao iza kuće,
pravio se da nikad nije bila tu.

Odavalo te samo mlijeko
što danima je kapalo
iz tvojih spremnih bradavica.

Neprimerna ljubezen

Svojo ljubezen si zadušil kot
mladoletna detomorilka, ki
ščiti ugled, ko steguje roke
okrog drobnega vratu.

Jo skrivaj zakopal za hišo,
se pretvarjal, da nikdar ni obstajala.

Izdajalo te je le mleko,
ki je še dneve kapljalo
iz tvojih pripravljenih bradavic.

Improper Love

You strangled your love like
a juvenile filicide girl who *preserves her reputation*
while tightening her grip
around a tiny neck.

It was buried secretly behind the house,
pretending it was never here.

Only the milk gave you away
It was dripping for days
from your ready nipples.

Ljudi govore

„Nikada nisu rekli ružnu riječ o ljudima koji su im to uradili. Osim iščuđavanja nad onim što su doživjeli.“ Jean-René Ruez, glavni istražitelj za Srebrenicu, o preživjelima

Neznanje
Kaže: Prekrsti se!
I ja se prekrstim.
Nego ja nisam znao
pa ja cijelom šakom.
E onda je on
ušicama sjekire po ruci.
A dina mi, cura,
nisam znao.

Elementarna nepogoda
Tu nas je dovelo
u jedan kompleks:
nekoliko kuća i

Ljudje govorijo

»Nikoli niso rekli slabe besede o ljudeh, ki so jim to naredili. Bili so le osupli nad stvarmi, ki so jih doživeli.« Jean-René Ruez, glavni preiskovalec za Srebrenico, o preživelih

Nevednost
Rekel je: Prekrižaj se!
Jaz se prekrižam.
Ampak nisem vedel
in sem se s celo pestjo.
In evo, on mene
z obrnjeno sekiro po roki.
Ampak, punca,
jaz res nisem vedel.

Elementarna nesreča
Potem so nas privedli
v nekakšen kompleks:
par hiš in

People Say

“They never said an ugly word about the people who did it to them. They were only astonished about what they experienced.” Jean-René Ruez, chief investigator in Srebrenica, about the survivors

Ignorance
He says: Make the sign of the cross!
And I did it.
But I did not know how
so I did it with my whole hand.
Well then he hits my hand
with the flat of an axe.
But believe me, girl,
I did not know.

Natural Disaster
They portentiously brought us here
in one building complex:
several houses and

garaža.
Uđeš u jednu, u drugu,
u treću.
I onda izađeš mrtav.

Osveta
Znam ja ko mi je
ubio ženu i
sina i
šćer.
Znam, jedan se od njih vratio.
Drži pekaru.
Al ja gledam da
kod njega nikad ne uzimam.

Tuširanje
Lelujaju se ko morska trava
dok ih stražari peru iz
vatrogasnih šmrkova.
Tridesetak muškaraca koje
ne znam. Svi goli.

garaža.
Greš v eno, v drugo,
v tretjo.
In prideš ven mrtev.

Maščevanje
Dobro vem, kdo mi je
ubil ženo in
sina in
hčer.
Vem, eden od njih je prišel nazaj.
Pekarno ima.
Ampak jaz pri njem
nikoli ničesar ne kupim.

Tuširanje
Zibalo jih je kot morsko travo,
ko so jih stražarji špricali z
gasilskimi cevmi.
Trideset možakarjev,
nobenega nisem poznal. Vsi goli.

a garage.
You enter one, then another,
and a third one.
And then you come out dead.

Revenge
I know who
killed my wife and
son and
daughter.
I know, one of them came back.
Has a bakery.
But I make sure that
I never buy from him.

Shower
They sway like seaweed
while the guards are washing them
with fire hoses.
Around thirty men whom
I do not know. All naked.

I Hajra, službenica
iz banke, među njima.
Do dan-danas tijela,
koliko ja znam,
nisu našli.

Zanimanje
Prije sam bila pravnica.
Danas sam žrtva.

Rođendan
Tu smo se svi
okupili. Ispred
fabrike akumulatora.

A ugrijalo, juli.
Na asfaltu
pored mene

u isto vrijeme
rađalo se dijete.

In med njimi Hajra z banke.
Kolikor vem, do danes niso
našli trupla.

Poklic
Prej sem bila pravnica.
Zdaj sem žrtev.

Rojstni dan
Vsi smo se tam
zbrali. Pred
tovarno akumulatorjev.

Zunaj vroče, julij.
Na asfaltu
zraven mene

je ravno takrat
ženska rodila.

And Haira, a bank clerk,
is among them.
Till today their bodies,
as far as I know,
were not found.

Occupation
I was a lawyer once.
Today I am a victim.

Birthday
We're all gathered
here. In front of
the battery factory.

And July was scorching hot.
On the asphalt
beside me

at the same time
a baby was being born.

Preživjeli
Dvaput sam
tiho
da mati ne čuje
i da se ne prepadne
oca
sa vješala
skidala.

(Ključ, Sanski Most, Prijedor, Sarajevo, Potočari)

Preživeli
Dvakrat sem
po tiho,
da mama ne bi slišala
in da se ne bi ustrašila,
snemala
očeta
s štrika.

(Ključ, Sanski Most, Prijedor, Sarajevo, Potočari)

Survivors
Two times
quietly
so that Mom would not hear
and get frightened
I took my Dad down from
the gallows.

(Kljuch, Sanski Most, Priedor, Sarajevo, Potochari)

Poetesa u trolejbusu

U ruci blitva, mlijeko i hljeb,
o drugoj umorna visi,
a trećom *daleka brda*
miluje, blago...

Pesnica v trolejbusu

V roki blitva, kruh in mleko,
ob drugi utrujena visi,
s tretjo pa *daljne planine*
boža, nežno …

Poetess in a Trolleybus

In one hand some chard, milk and bread,
And the other hangs tiredly,
and her third one *caresses*
far-away hills, gently...

Trauma market

Niste li Vi samo žrtva
koja prodaje svoju traumu?
pitala me je plavuša s Harvarda
čiji mozak procjenjuju na po' miliona.
Na engleskom nisam umjela reći
Slutite li koliko ste u pravu?
Devet smrti, krv iz bubne opne,
Migoljenje između metaka –
Sve staje u riječ trauma.
I da, nisam umjela reći na engleskom,
bojim se,
to jedino je vrijedno što imam.

Travma market

Niste morda le žrtev,
ki prodaja lastno travmo?
me je vprašala blondinka s Harvarda,
katere možgane cenijo na pol mil'jona.
Nisem znala reči po angleško
Mar slutite, kako prav imate?
Devet smrti, kri iz bobniča,
Izmikanje strelom –
Vse zajeto v besedi travma.
In da, nisem znala reči po angleško,
bojim se,
da je to edino, kar imam vrednega.

Trauma Market

Are you not just a victim
that sells her trauma?
asked the Harvard blonde
whose brain is worth half a million.
In English I did not know how to answer,
Do you have any idea how right you are?
Nine deaths, bleeding eardrums,
Dodging bullets –
It all fits in the word trauma.
And yes, I am unable to say it in English,
I am afraid,
That's the only valuable thing I have.

U svijetu

Devedeset i druge godine
žene su kupovale japanke
sa plastičnom ružom što dođe pored palca
(trend, naravno, nije trajao dugo)
a muškarci puštali brkove
koje će obrijati nekoliko godina poslije.

Išlo se na velike koncerte u to vrijeme
i neka vjenčanja slavljena su
daleko od svake skromnosti.

Ima porodica koje su ‘92.
promijenile auto–presvlake
a mnogi su po prvi put
ljetovali na španskoj obali.

Život se nije prekidao. Ni zaustavljao.
Čudan je osjećaj da se negdje život nije zaustavljao.

Po svetu

Dvaindevetdesetega
so ženske nosile japonke
s plastično vrtnico zraven palca
(trend, seveda, ni dolgo trajal),
moški pa so si puščali brke,
ki so si jih čez nekaj let obrili.

Takrat se je hodilo na velike koncerte
in določene poroke so bile
daleč od vsake skromnosti.

Nekaj družin je leta ‘92
v avtih zamenjalo sedežne prevleke
in veliko jih je prvič
dopustovalo na španski obali.

Življenja ni nič premotilo. Niti ustavilo.
Čuden občutek, da se kje življenje ni ustavilo.

In the World

In 1992
women bought flip-flops
with a plastic rose beside the big toe
(the fashion was, of course, short-lived)
and men grew a moustache
which they shaved off a few years later.

People went to big concerts at that time
and some weddings were celebrated
beyond any modesty.

In 1992 some families
changed their car seat covers
and many for the first time
had summer vacations on the Spanish coast.

Life was not interrupted. It did not stop.
It’s strange that at some place life did not stop.

Budućnost

Svitci neispisanog papirusa
pod staklom muzejske vitrine

spremljeni za velike događaje
koji nisu stigli da se dese.

Šta li je omelo pisare?
Pošast? Nevrijeme? Rat?

Pravljenje papirusa je mukotrpno:
vlakno uz vlakno uz vlakno.

Nismo stigli. Nešto nas je omelo.
Pošast. Nevrijeme. Rat.

Na vratima nas. Bez najave. Ubilo.

Prihodnost

Zvitki nepopisanega papirusa
pod steklom muzejske vitrine,

pripravljeni za velike dogodke,
ki se niso utegnili zgoditi.

Le kaj je premotilo pisarje?
Pošast? Neurje? Vojna?

Izdelovanje papirusa je mukotrpno:
vlakno ob vlakno ob vlakno.

Ni nam uspelo. Nekaj nas je premotilo.
Pošast. Neurje. Vojna.

Na naših vratih. Nenapovedano. Ubilo.

Future

Unwritten papyrus rolls
behind the glass of the museum showcases

prepared for big events
which did not come to happen.

What hindered the scribes?
A plague? A storm? A war?

Making papyrus is arduous:
one fiber after another after another.

We have not arrived. Something hindered us.
A plague. A storm. A war.

At our door. Without an announcement. It killed us.

Le Figaro Café, New York City

Elmiri K.

Preplaćeni dizajner oblijepio je
zidove starim novinama. *Le Figaro*.
Tik ispred mene
(dok bezbrižno grickam tiramisu)
vijesti od devetog oktobra prije deset godina –
dana kad je metak zalutao u njeno srce.

Susret dva nevažna čovjeka,
zaboravljena konferencija,
utakmica koja je odavno završena.

Tik ispred mene
(dok bezbrižno grickam tiramisu)
na zidu caféa *Le Figaro*
dizajnerski štos –
list iz starih novina.
Vijest iz davnog prošlog vremena.
Devetog oktobra.
Prije deset godina.

Le Figaro Café, New York City

Elmiri K.

Precenjeni oblikovalec je oblepil
stene s starim časopisom. *Le Figaro*.
Naravnost pred mano
(ko brezskrbno grizljam tiramisu)
novice z devetega oktobra pred desetimi leti –
na dan, ko je naboj zašel v njeno srce.

Srečanje dveh nepomembnežev,
pozabljena konferenca,
tekma, ki se je že zdavnaj končala.

Naravnost pred mano
(ko brezskrbno grizljam tiramisu)
na steni caféja *Le Figaro*
dizajnerski štos –
stran iz starega časopisa.
Novica iz zdavnaj minulega časa.
Devetega oktobra.
Pred desetimi leti.

Le Figaro Café, New York City

For Elmira K.

The overpaid designer plastered
the walls with old newspapers. *Le Figaro*.
Just in front of me
(while I carelessly nibbled at a tiramisu)
October the 9th news of ten years ago
the day when a bullet strayed into her heart.

A meeting of two insignificant people,
a forgotten conference,
a match that finished long ago.

Just in front of me
(while I carelessly nibble at a tiramisu)
on the wall of *Le Figaro* Café
a designer gimmick -
a sheet from old newspapers.
News from times long past.
October 9th.
Ten years ago.

Utjeha

Ljekar je rekao:
Od stotinu hitaca,
tek jedan može biti ovako precizan.
(Kojom metodom
se računa
koliko ih moraš ispaliti
da jedan bude *ovako precizan*?)
Takve povrede od zalutalog metka!
Fascinantno.
Precizno ko da je ciljano
sa vrlo male razdaljine.

Tolažba

Zdravnik je rekel:
Na sto strelov
je lahko en sam tako natančen.
(S katero metodo
se izračuna,
koliko jim je treba izstreliti,
da bo eden *tako natančen*?)
Takšne poškodbe zaradi zablodelega naboja!
Fascinantno.
Natančno, kot bi bilo merjeno
z zelo majhne razdalje.

Consolation

The doctor said:
Out of hundreds of shots,
Only one can be this precise.
(Which method
is used to calculate
how many you have to shoot
so that one is *so precise*?)
Such injuries from a stray bullet!
Fascinating.
Precise as if aimed
From a very short distance.

Ujedinjenje

historijsko ujedinjenje
odigralo se u miru i diskreciji
male motelske sobe

niko da sazove press konferenciju
izvijesti novinare, CNN live!
niko da proglasi praznik!

na današnji dan treba
raspustiti škole
podijeliti zastave
sazvati spontani skup...

... zaustaviti saobraćaj
glavnom gradskom ulicom
odlikovati zaslužne
pomenuti minutom pale...

Združitev

zgodovinska združitev
se je odvila v miru in diskretnosti
majhne hotelske sobe

nihče ni sklical tiskovne konference
obvestil novinarje, CNN live!
nihče ni razglasil praznika!

na današnji dan bi bilo treba
razpustiti šole
razdeliti zastave
sklicati spontano zborovanje …

… na glavni mestni ulici
ustaviti promet
odlikovati zaslužne
padlim nameniti minuto molka …

Unification

historical unification
took place in the peace and discretion
of a small hotel room

nobody to call a press conference
to inform the media, CNN Live!
nobody to declare it a holiday!

on this day
schools should be closed
flags should be handed out
spontaneous gatherings organized…

…in the main city streets
traffic should be stopped
the meritorious should be presented with medals
the fallen remembered with a minute's silence…

... danas treba tući u bubnjeve
čitati proglase
obući najsvečanije odijelo...

... treba zadrhtati od težine trenutka
slaveći tvoje i moje ujedinjenje

… danes bi bilo treba tolči po bobnih
brati sporočila za javnost
obleči svečana oblačila …

… treba bi bilo vzdrhteti pod težo trenutka
v slavljenju tvoje in moje združitve

…today drums should be beaten
manifestos declaimed
smartest clothing donned…

…all should tremble with the weight of the moment
celebrating the unification of you and me

Translated by Marija Petrovska

Sadržaj

Komemoracija 4
Alipašino 8
Sunčanje 12
Heroina 16
Čudesni krajolik 20
Cenzura 22
Neprilična ljubav 24
Ljudi govore 26
Poetesa u trolejbusu 34
Trauma market 36
U svijetu 38
Budućnost 40
Le Figaro Café, New York City 42
Utjeha 44
Ujedinjenje 46

Vsebina

Komemoracija 5
Alipašino 9
Sončenje 13
Heroina 17
Čudovita pokrajina 21
Cenzura 23
Neprimerna ljubezen 25
Ljudje govorijo 27
Pesnica v trolejbusu 35
Travma market 37
Po svetu 39
Prihodnost 41
Le Figaro Café, New York City 43
Tolažba 45
Združitev 47

Contents

Commemoration 5
Alipashino 9
Sunbathing 13
Heroine 17
Wonderful Landscape 21
Censorship 23
Improper Love 25
People Say 27
Poetess in a Trolleybus 35
Trauma Market 37
In the World 39
Future 41
Le Figaro Café, New York City 43
Consolation 45
Unification 47

Adisa Bašić
(1979, Bosna in Hercegovina), nagrajena pesnica in novinarka, je asistentka za poezijo in kreativno pisanje na Filozofski fakulteti v Sarajevu. Njena zgodba *Kako preživjeti auto-stop* (»Kako preživeti avtoštop«) je uvrščena v zbirko zgodb, nagrajenih na Unescovem natečaju Bun(t)ovna p(r)oza l eta 2001. Leta 2016 je bila pisateljica v rezidenci v MuseumsQuartier na Dunaju, leta 2018 pa ji je Akademija umetnosti podelila berlinsko štipendijo. Izdala je štiri pesniške zbirke in leta 2017 svojo prvo prozno knjigo. Za zbirko *Promotivni spot za moju domovinu* (»Reklamni video za mojo domovino«) je leta 2012 prejela nagrado literaris Bank Austria. Trenutno končuje doktorsko disertacijo na Univerzi v Gradcu.

(1979, Bosnia and Herzegovina), an award-winning poet and a journalist, is Assistent Professor of Poetry and Creative Writing at the Sarajevo Faculty of Philosophy. Her story *Kako preživjeti auto-stop* (»How to Survive Hitchhiking«) was featured in a compilation of stories that won the UNESCO competition Bun(t)ovna p(r)oza in 2001. In 2016 she was a writer in residence at MuseumsQuartier in Vienna and was awarded Berlin Fellowship by the Academy of Arts in 2018. She published four collections of poetry and in 2017 her first book of prose. For the poetry collection *Promotivni spot za moju domovinu* (»A Promo Clip for My Homeland«), she received the Literaris Bank Austria 2012 award. Bašić is currently completing her doctoral dissertation at the University of Graz.